

Lehet, hogy rosszul gondolom...**Debrecenbe kéne menni?**

Arról értesültünk, hogy „Debrecenbe kéne menni...” Gondolom, nem igényel magyarázatot, hogy az eredeti nevét visszavett (kapott) minisztériumról, az FM-ről van szó.

Engedtessek meg nekem a tizenmillió magyar állampolgár egyikeként, hogy jelentéktelenségem tudatában protestáljak. Lehet, hogy ennek a dohogásnak semmi hatása nem lesz; bár ki tudja. Pláne akkor, ha legalább ebben az egy dologban az agrárium valamennyi szereplője össze tudna fogni, mert akkor Illyés Gyula „Az Éden elvesztése” című remekművének néhány sora önbizalmat adhat nekünk.

„Markunkban vagytok
Sorsunk gögös hatalmai
Az nem igaz, hogy nincs módunk
Hozzátok felhúzódnunk
A terdetek benyomnunk
Szátokra sújtani.
Pernyétek eltipornunk
Tetőnk ne gyújtsa ki.”

Milyen joga gondolják, legyenek azok az ország legfőbb irányítói is, hogy az évszázados hagyományokat valamiféle hamis vidéki, decentralizációs ábránd semmissé degradálhatja?

Mindig azzal büszkélkedünk, hogy a múlt hagyományain épül a jövőnk.

Lehet, hogy rosszul gondolom, de azt hiszem a múlt ismeretének hiányában döntöttek a minisztérium sorsáról, vagy ami rosszabb, tudatosan.

Lehet, hogy rosszul gondolom, de egy ilyen lépéssel jelentős létszámcsökkentést lehet elérni elbocsátások nélkül is. Volt már erre példa agrártörténelmünk során. Egy ilyen lépésnek mindig az a vége, hogy a jó szakemberek – ragaszkodva lakóhelyükhöz – nem hajlandók költözni, és Ők rendszerint találnak is munkát többnyire a közigazgatás más terüle-

tén, vagy a versenyszférában. (Ismét bizonyítjuk, hogy milyen gazdagok vagyunk. Úri kedvünk szerint herdáljuk el szellemi javainkat.)

Az is lehet persze, valakiknek – jobb esetben egy másik minisztériumnak – az épületre fáj a foga. Ez pedig ahogy manapság mondják, nem éppen elegáns dolog, de szókimondóan fogalmazva: pofátlanság.

Az már csak egy torz feltételezés részemről, hogy egy korábbi idiotizmus valósul meg, amely szerencsére időben elvetélt (minisztériumi negyed) csak más formában. (Bár lehet, hogy az még humánusabb lett volna!)

A döntéshozók valószínűleg nem tudják (ez a jobbik eset) bár ezt kélem, vagy nem akarják tudni (ez a rosszabbik eset), hogy az agrárirányításnak rangot adó intézményt azért hozták létre Budapesten Szapáry Gyula gróf minisztersége idején a Parlament szomszédságában, hogy ezzel is hangsúlyozzák a hazai agrárium jelentőségét.

Lehet, hogy rosszul gondolom, de ez a lépés, ha megvalósul, az eddigi agrárminiszterek – közülük is kiemelve a manapság sokat hivatkozott, és az agrárstratégiának is nevet adó Darányi Ignác munkásságát – életművének legszégeylenetesebb bemocskolása.

Ha az eddig leírtak alapján bárki bármiféle politikai bélyeget merne rám sütni, annak csak annyit, hogy „érted haragszom, nem ellened”...

Jobbító szándékaim igazolásául legyen elég annyi, hogy a lapunkban indított és – illő szerénytelenség nélkül – a nevemhez köthető „*Határta-lanul*” rovatunk bizonyíthatja hazám és benne az agrárium iránti elkötelezettségemet.

Mondják rólunk, hogy lovas nemzet vagyunk.

Gondolom kitalálták a folytatást.

Csak az a baj, hogy ez az átesés rendszerint csúfosan végződik.

Azzal egyet lehet érteni, hogy amit, vagyis amely intézményeket decentralizálni lehet, azt célszerű is megtenni, de amit nem, azt erőltetni számárság (Antall József sokszor idézett lekicsinylő szavajárása volt).

Tájékoztatásul azok számára, akik szeretnék „a múltat végképp eltörölni”, hogy mielőtt döntenek, célszerű lenne hiányos ismereteiket pótolni.

A minisztérium jogállását az 1848. III. tc. szabályozta 1889-ig, mivel az időszakban az ipar, a mezőgazdaság, és kereskedelem ügye akkor egy minisztérium alá tartozott. Az 1889. XVIII. tc. szétválasztotta a felelősségi köröket és létrehozta az önálló Földművelésügyi és Kereskedelmi Minisztériumot, amely az 1890-ben befejezett épületbe költözött, és statutuma szerint az agrárpolitika és agrárgazdaság felelős minisztériuma. Ez az épület 124 éve egy többször cégtáblát cserélt, de mindig azonos feladatokat ellátó, az agráriumot irányító intézmény székhelye.

Az irányító főhatóság nemzetgazdaságon belüli pozícióját, és a benne dolgozók kormánytisztviselői életpálya modelljét törli derékba ez a hamvába holt elképzelés.

Nem véletlen az, hogy Európa valamennyi országában a minisztériumok a fővárosban vannak, mert az ügyek döntő többsége ott intézhető és a kormányzati munka hatékonysága is ezt igényli.

Szegény Szapáry, aki a minisztériumnak rangot adott azzal, hogy a fővárosban emelt épületbe költözhetek megbecsült tisztviselői, gyanítom, hogy forog a sírjában!

Ennél brutálisabb ütést eddig senki nem mért az agrártárcára.

Mi meg tétlenül túrjuk, hogy még ránk is számoljanak?

✍️ Dr. Bódis László